

Segovia

Historie

Aan de voet van de Sierra de Guadarrama, op het zuidelijk deel van de Spaanse *meseta*, ligt op 1000 meter boven zeeniveau de stad Segovia, hoofdstad van de gelijknamige provincie. Segovia bevindt zich op een afstand van ongeveer 85 kilometer ten noord-westen van Madrid. De oorspronkelijke naam van de stad luidde Segobria, een naam die waarschijnlijk dateert uit de tijd dat de Kelten zich vestigden op het Iberische schiereiland, ruim 2500 jaar geleden. *Sego* betekende 'overwinning, zege' en *briga* 'stad of burcht'. De naam Segovia kwam in zwang tijdens de Moorse overheersing van het Iberisch schiereiland. Aangenomen wordt dat tijdens de Moorse invasie veel inwoners van Segovia de stad verlieten en dat pas na de verovering door de christelijke legers van Castilië tegen het eind van de elfde eeuw weer sprake was van herbevolking door christenen uit het noordelijk deel van het schiereiland. Was Segovia in de Moorse tijd en onder de daarvoor heersende Visigoten een plaats van ondergeschikt belang, eerder, in de Romeinse periode, was het een stad van aanzien, wat blijkt uit de aanwezigheid van het beroemde aquaduct van Segovia. Tweede markant bouwwerk is het Alcázar van Segovia, gelegen op het hoogste punt van de stad, een schier onneembare vesting.

In de Romeinse tijd ontwikkelde Segovia, gelegen temidden van belangrijke schapenroutes, zich tot een handelscentrum voor wol en textielproducten. Tegen het eind van de Middeleeuwen kende de stad een periode van grote welvaart en luister. Gotische bouwwerken werden opgetrokken en het hof van de koningen uit het huis van Trastámara was er gevestigd.

Het huis van Trastámara was een koningshuis van Castiliaanse origine. Tot dit huis behoorden de katholieke vorsten, Isabella van Castilië en Ferdinand II van Aragón. De dynastie eindigde in 1555 met de dood van hun dochter, Johanna de waanzinnige, moeder van keizer Karel V.

De economische voorspoed duurde tot aan het einde van de zestiende eeuw en de stad telde toen 27.500 inwoners. Daarna raakte Segovia - net als alle Castiliaanse steden - in verval en in 1694 waren er nog maar 8000 inwoners over. In de negentiende en twintigste eeuw trad er een geleidelijke economische verbetering op. Vandaag de dag is er enige industriële activiteit zoals metaalindustrie, voedingsmiddelenindustrie, hout- en meubelindustrie, maar net als veel andere Spaanse provinciesteden moet Segovia het vooral hebben van het toerisme.

Het aquaduct

Het aquaduct van Segovia is een van de best bewaarde waterwerken die de Romeinen in Spanje hebben gerealiseerd en dateert uit de eerste eeuw van onze jaartelling. Het is onderdeel van een waterloop die over een afstand van ongeveer 17 kilometer water uit het gebied *Fuenfría* (dat letterlijk koele bron betekent) naar de stad voerde. Het hoogste punt van het aquaduct is 28 meter en het bestaat uit een dubbele rij bogen, 168 in totaal. Zij zijn opgetrokken uit granietblokken die, zonder gebruik van cement, perfect op elkaar passen. Op het bouwwerk bevond zich ooit een bord met de datum en de naam van de bouwmeester. Ook is er een nis zichtbaar

waarin een beeld stond van Hercules die volgens de legende Segovia heeft gesticht. In de Moorse periode is een deel van het aquaduct verwoest, maar in de vijftiende eeuw is tijdens de regering van de katholieke vorsten de reconstructie ter hand genomen, waarna het aquaduct nog eeuwenlang heeft gefunctioneerd. Milieuvervuiling en erosie bleken recentelijk het graniet zo te hebben aangetast, dat het gebruik van het waterwerk moest worden beëindigd.

In 2004 is de vriendenkring van het aquaduct opgericht, een gezelschap dat zich ten doel heeft gesteld op zoveel mogelijk plaatsen in de wereld een gipsmodel van het bouwwerk te presenteren. Dat is inmiddels gebeurd in landen als Nepal, India, Tanzania, Argentina, Irán, op de Paaseilanden en bij de Grand Canyon in de Verenigde Staten.

Het Alcázar

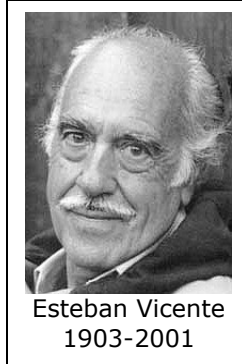
Gelegen op een rots gevormd door de rivieren Eresma en Clamores, ligt het Alcázar - de burcht - van Segovia. De bouw begon in de twaalfde eeuw nadat koning Alfonso VI Segovia had veroverd op de Moren. Een document daterend uit 1122 getuigt van het bestaan van het Alcázar en ook op een kaart uit 1155 staat het vermeld, maar het is niet onwaarschijnlijk dat deze plek al veel langer diende als verdedigingsplaats. Wellicht stond er al een fort op deze rots in de Romeinse tijd, want bij opgravingen ter plekke kwamen granietblokken tevoorschijn die sterk lijken op die gebruikt voor de bouw van het aquaduct. De fraaie

omgeving van het kasteel met zijn aantrekkelijke jachtterreinen en beboste bergen maakten het Alcázar tot een van de favoriete residenties van de Castiliaanse koningen. Tot in de zestiende eeuw is het gebouw steeds gerestaureerd en uitgebreid. De huidige vorm ontstond tijdens de regeringsperiode van Filips II (1556-1598). Later deed het gebouw dienst als staatsgevangenis en het was Karel III die er in 1762 een artillerieschool in vestigde. Nog veel later, in 1931 werd het Alcázar tot historisch monument verklaard. Nu is het een museum met vele prachtig ingerichte zalen waarvan de Sala de los Reyes de meest indrukwekkende is. In het fries van deze zaal zijn afbeeldingen aangebracht van de koningen van Asturië, Castilië en León.

Museo de Arte Contemporáneo Esteban Vicente

Segovia heeft een aantal musea - waaronder een heksenmuseum - en een van de meest interessante is het museum voor moderne kunst. Dit museum is gevestigd in het voormalig paleis van Hendrik IV en herbergt het werk van de Spaanse kunstenaar Esteban Vicente. Vicente woonde van 1936 tot 1986 in New York en kreeg in 1940 de Amerikaanse nationaliteit. Hij behoorde tot de eerste generatie van de New Yorkse school van het abstract expressionisme, een kunstvorm die beeldend wil zijn zonder noodzakelijkerwijze figuratieve elementen te gebruiken. Andere kunstenaars die tot deze stroming behoorden waren Willem de Kooning en Barnett Newman.

Catedral de Santa María

De kathedraal van Segovia heet voluit: Santa Iglesia Catedral de Nuestra Señora de la Asunción y de San Frutos de Segovia en staat ook bekend als de 'la Dama de las Catedrales' vanwege zijn afmetingen en elegantie. De kerk werd gebouwd in de zestiende en zeventiende eeuw en is van laatgotische stijl. De koepelgewelven reiken tot een hoogte van 33 meter en de machtige toren meet bijna 90 meter. De huidige torenspits dateert uit 1614 en werd geplaatst nadat de oude - die geheel vervaardigd was uit mahoniehout - door blikseminslag was verwoest.

Willem Peeters, 4 augustus 2010